

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 337/2021

09.06.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., село ..., као законског наследника иза пок. ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Благојевић адвокат из ..., против тужених Компаније „International CG“ д.п. Београд у стечају, Компаније „Generalexport“ д.п. Београд у стечају чији је заједнички стечајни управник Агенција за лиценцирање стечајних управника Републике Србије Београд, Агенције за приватизацију Републике Србије, Београд чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац сада пок. ББ из ... је против тужених поднео тужбу 11.11.2010. године, ради исплате новчане накнаде за остварени радни стаж.

Трећи основни суд у Београду се решењем П1 690/19 од 07.11.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења спесе достави Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Својим актом П 986/21 од 25.05.2021. године, Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну и месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14), који закон се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору у овој фази поступка стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Чланом 91. став 2. Закона о стечају је прописано да ако су испуњени сви услови из члана 90. овог закона, парнични суд решењем против кога није дозвољена посебна жалба одређује наставак поступка, док је ставом 3. истог члана прописано да ако се прекинути поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

У конкретном случају, тужилац (пок. ББ из ...) је против тужених дана 11.11.2010. године Првом основном суду у Београду поднео тужбу ради исплате новчане накнаде за остварени радни стаж. Над првотуженим је прво решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 21.10.2015. године отворен поступак стечаја, а над друготуженим решењем тог суда Ст 68/15 од 04.11.2015. године. Трећи основни суд у Београду је решењем П1 1159/15 од 07.04.2016. године, прекинуо поступак у овој правној ствари у односу на првотужену Компанију „International CG“ д.п. Београд у стечају и друготужену Компаније „Generalexport“ д.п. Београд у стечају. Тужиља је 07.06.2018. године, поднела предлог за наставак поступка, истичући да у односу на првотужену компанију „Generalexport“ д.п. из Београда и друготужену компанију „International CG“ д.п. из Београда, повлачи тужбу у делу главног потраживања и камата, с тим што је тражила утврђење основаности њеног потраживања према овим туженим по основу трошкова парничног поступка који су јој оспорени у поступку стечаја од стране ових тужених као стечајних дужника. У односу на трећетужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и четвртотужену Републику Србију остала у целости код захтева да се обавезу да јој плате насталу штету. Трећи основни суд у Београду је решењем П1 690/19 од 07.11.2019. године, ставом првим изреке, наставио поступак, ставом другим изреке се огласио стварно ненадлежним за поступање у том предмету, а ставом трећим изреке одлучио да се списи предмета по правноснажности решења доставе Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

По оцени Врховног касационог суда, нису постојали услови да се Трећи основни суд у Београду огласи стварно ненадлежним и у односу на тужене Агенција за вођење спорова у поступку приватизације (као правног следбеника Агенције за приватизацију Републике Србије) и Републику Србију, без образложења, у односу на које није реч о спору из примене прописа о приватизацији јер новчану накнаду тужиља као законска наследница иза пок. ББ из ..., потражује по основу оствареног радног стажа, дакле, није у вези са својинском трансформацијом, односно, променом власништва тужених компанија. Будући да тужене Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Република Србија нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП са туженим Компанијама „International CG“ д.п. и „Generalexport“ д.п, над којима је отворен поступак стечаја, то значи да спор не мора да се реши на исти начин према свим супарничарима, па је Трећи основни суд у Београду био у обавези да прво донесе решење о раздвајању поступка у односу на тужене Компаније

„International CG“ Д.П. и „Generalexport“ Д.П, а потом сагласно члану 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, решење о стварној ненадлежности само у односу на те тужене.

На основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић